

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. Пещера, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, II ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Велина Ив. Ангелова

при участието на секретаря Севделина М. Пенчева
като разгледа докладваното от Велина Ив. Ангелова Гражданско дело № 20225240100451 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 79 от ЗЗД.

В исковата молба ищецът „МИЛАНО ПЗ“ЕООД със седалище и адрес на управление гр.Велико Търново, ул. “Мария Габровска“ № 2а представлявано от Д К., чрез адв. Ч. против ответника С. С. от с. Бяга, Пазарджишка област твърди,че ищцовото дружество осъществявало търговска дейност-вътрешна и външна търговия на едро и дребно с всякакъв вид промишлени и непромишлени стоки,включително и онлайн търговия като голяма част от стоката закупувало от Република Румъния и продавало в Република България и Гърция.Сочи още ,че във връзка с осъществяване на дейността си на дружеството се налагало закупуване и продажба на големи количества валути в брой,което ставало чрез обменни бюра ,след предварително направена заявка за вида и количеството валута,както и договаряне на курса и превода на сумата по банков път до съответното бюро.Твърди още ,че след изпълнение на заявката валутата се получавала в брой в обменното бюро от упълномощено лице представляващо ищцовото дружество. В тази връзка на 23.08.2021 година ищцовото дружество заявило покупка на 40 000 румънски леи от обменно бюро „ТАВЕКС“ЕООД при договорен курс от дружествата(ищец и бюро) 0,4060 BGR/RON,като ищецът превел по банкова сметка на „Тавекс“ ЕООД сумата от 16 240 лева.Обменното бюро осигурило договорената валута ,като за получаването ѝ дружеството ищец изпратило упълномощено лице-ответника в настоящото производство ,а именно С. С..Същият с нарочно пълномощно с нотариална заверка на подписа с рег.№ 5043 от 20.08.2021 година на нотариус Петко Кънчевски , с район на действие ВТРС получил в брой от фирма „Тавекс“ ЕООД

гр.Пловдив,ул.“Княз Александър I „ сумата в брой,която обаче не отчита в ищцовото дружество.Първоначално С. отговарял уклончиво ,“че я е забравил,че по-късно или на следващия ден ще я отчете“.След това споделил ,че има проблеми,като многократно обещавал да я предаде на дружеството до месец февруари 2022 година,което не сторил.Моли да се постанови решение ,с което да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 16240 лева –левовата равностойност на получени ,но неотчетени парични средства в дружеството с пълномощно и сумата от 983.42 лева ,представляваща лихва за забава ,за периода от 23.08.2021 година до 29.03.2022 година ,ведно със законната лихва върху главницата ,считано от 30.03.2022 година до окончателното изплащана.Претендират се и направените по делото разноски.

В указания от съда срок ответникът не е депозирал писмен отговор и не е ангажирал доказателства.От определения му особен представител адв.Г. е постъпил писмен отговор ,в който не се оспорва обстоятелството ,че ответникът е получил сумата въз основа на редовно пълномощно издадено от управителя на ищцовото дружество.Оспорва обаче твърдението ,че същата не е била предадена от ответника на дружеството.Не сочи доказателства.

Въз основа на събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с твърденията ,възраженията и доводите на страните и при съобразяване с разпоредбите на чл.235 и сл.от ГПК съдът приема за установено следното :

От събраните по делото писмени доказателства: преводно нареждане;документ за паричен превод;пълномощно се установява ,че на 20.08.2021 година лицето Д. К. К. в качеството й на управляващ и представляващ дружеството „Милано ПЗ“ЕООД с ЕИК 205354147 със седалище и адрес на управление: гр.Велико Търново,ул.“Мария Габровска“ № 2а е упълномощила S. S. гражданин на Република Кипър,роден на ***** година с лична карта ***** от 12.11.2020 година на МВР

LEFKOSIA със следните права:1./ да представлява дружеството пред „Тавекс“ ЕООД с ЕИК 200779475 като осъществява от името и за сметка на дружеството –упълномощител сделки по покупка и продажба на чуждестранна валута,благородни метали и изделия с и от тях,както и като получава и нарежда от името и за сметка на дружеството парични трансфери;2./да подписва всички съпътстващи документи във връзка с дадените права ,в това число и декларации по чл.66,ал.2 и чл.59,ал.1,т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.Установява се още ,че на 23.08.2021 година по банкова сметка на „Тавекс“ ЕООД е била преведена сумата от 16 240 лева с наредител „Милано ПЗ“ЕООД.

Видно от представения писмен документ наименуван нареждане за паричен превод от 23.08.2021 година издаден от „Тавекс“ ЕООД в същия е отразено получен превод на 16240 BGN за договорени 40 000.00 RON с валутен курс 0.4060 BGN /RON предадени на S. S. (документ № CR0332907).

Видно от представеното извлечение от оборотна ведомост на ищцовото дружество за периода 01.01.2021 година до 31.12.2021 година няма отразяване на **исковата сума** в сметка 502/1 каса /леи.

Следователно от изложеното дотук съдът счита ,че предявеният иск е допустим ,а разгледан по същество основателен по следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл. 36 ЗЗД, представителството е извършване на правни сделки и действия за друго лице и от негово име с непосредствено действие за него. Представителната власт е непритезателно субективно право на представителя да извършва правни действия от името на представлявания. На представителната власт, като непритезателно право, съответства правно задължение на представлявания да търпи в своята правна сфера правните последици от действията на представителя. Представителството по правило обслужва интересите на представлявания, поради което при упражняване на представителната власт представителят е длъжен да се ръководи изключително от тези интереси. При доброволното представителство, представителната власт възниква изцяло по волята на представлявания (чл. 36, ал. 1 ЗЗД). Учредяването на представителната власт става чрез едностранна правна сделка – упълномощаване на представителя да извършва от името на упълномощителя правни действия, чиито правни последици настъпват направо за представлявания (чл. 36, ал. 2 ЗЗД). От упълномощаването, като юридически факт, се създава правоотношение между упълномощителя и пълномощника. Упълномощителят извършва упълномощаването, за да може чрез пълномощника си да постигне един желан от него правен резултат. Обемът на представителната власт на пълномощника спрямо третите лица се определя според това, което упълномощителят е изявил при извършването на упълномощителната сделка (чл. 39, ал. 1 ЗЗД). Както при всяко друго волеизявление, насочено към пораждаване на определени правни последици, и при упълномощаването упълномощителят си служи с определени думи и изрази, с които външно изразява волята си да настъпят целените с упълномощаването правни последици – възникване на представителна власт за пълномощника в определен обем и съдържание. Упълномощителят обективира и изявява волята си за упълномощаването в пълномощно, когато сам е избрал писмената форма, или когато законът изисква такава или особена форма за валидността и/или доказването на упълномощителната сделка (например – чл. 37 ЗЗД, чл. 21, ал. 1, изр. 3 ТЗ, чл. 26, ал. 1, изр. 3 ТЗ, чл. 33, изр. 1 и 2 ГПК и пр.). От значение за съдържанието на представителната власт е единствено волята на упълномощителя, отразена в този акт, с който се учредява доброволното представителство – пълномощното (чл. 39, ал. 1 ЗЗД), като при тълкуването му съответно приложение намират правилата на чл. 20 ЗЗД (чл. 44 ЗЗД).

С т.1 на ТР ОСГТК № 5/14 г. е разяснено ,че в действащото законодателство няма обща правна норма ,която да установява изисквания за съдържанието на пълномощното с оглед валидността на упълномощаването и /или на

последващата я правна сделка или действие,извършено чрез пълномощник. Дори и там, където законодателят е ограничил действията ,чрез изброяването им, накрая е използвана обща формулировка като не е указано такова изрично пълномощно да има някакво задължително съдържание,в което да са посочени и изброени конкретно по вид разпоредителните сделки и действия ,които пълномощника е овластен да извърши и техните съществени елементи.При този възприет от законодателят подход в общата разпоредба на упълномощаването и принципа на свободата на договаряне ,единственото общо правило ,което може да бъде изведено по тълкувателен път е ,че за да е налице упълномощаване с последиците по чл.36,ал.2 от ЗЗД ,необходимо и достатъчно е в пълномощното ясно и еднозначно ,общо да е изразена волята на упълномощителя за извършване на разпоредителни правни сделки или действия от негово име чрез пълномощника,като същият следва да е ясно и еднозначно посочен в пълномощното.

В настоящия случай в представеното пълномощно ясно и еднозначно е изразена волята на упълномощителя в процесното пълномощно да се извършват конкретни от негово име действия от ясно посочения пълномощник,в случая ответникът по делото. Безспорно се установи ,че в изпълнение на предоставената му от упълномощителя представителна власт ответникът С. на 23.08.2021 година е получил от третото лице „Тавекс“ ЕООД 40 000 румънски леи с левова равностойност 16240 лева ,които не е предал на упълномощителя.

По правилата на чл.154 от ГПК всяка от страните доказва фактите ,на които основава твърденията и възраженията си обуславящи за претендираното ,съответно за отричаното право.В случая ищецът сочи наличие на договорна връзка между страните и се позовава на обусловени от тази договорна връзка задължения на ответника към него.Или следва да се приеме ,че с оглед данните по делото ищецът носи доказателствена тежест да докаже **наличие на редовно упълномощаване на ответника и предаване на сумата от третото лице на пълномощника в лицето на ответника в настоящото производство.** Ответникът от своя страна не е доказал поддържаното от него ,че не дължи нищо

В предвид на изложеното съдът следва да уважи предявения иск и да осъди ответника да заплати сумата от 16240 лева,ведно със законната лихва върху тази сума,считано от 30.03.2022 година до окончателното ѝ изплащане и лихва за забава в размер на 983.42 лева, за периода от 23.08.2021 година до 29.03.2022 година.

В тежест на ответника следва да се присъдят и направените от ищеца разноси по делото в размер на 2935.94 лева.

Водим от горните съображения, Пещерският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. С., гражданин на Република Кипър, роден на ***** година в гр. Левкозия с персонален номер 1001136705, притежаващ удостоверение за постоянно пребиваване на гражданин на ЕС с № 800006573 издаден на 19.12.2012 година от МВР Пазарджик с валидност до 14.12.2022 година с постоянен адрес: с.Бяга ,Пазарджишка област, ул.“Първа“ № 23 д а **заплати** на **„МИЛАНО ПЗ“ЕООД с ЕИК205354147** със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. “Мария Габровска“ № 2а, представлявано от Д К. К. чрез адв. Ч. главница в размер на 16240 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 30.03.2022 година ,лихва в размер на 983.42 лева ,за периода от 23.08.2021 година до 29.03.2021 година и разноси по делото в размер на 2935.94 лева.

РЕШЕНИЕТО м о ж е да бъде обжалвано пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____